

Креватна Фабрика

Б. Р. ГАБРОВСКИ — РУСЕ

Наградена съ златен медаль от Горноорѣх. панаиръ и съ златен медаль и дипломъ от солун. панаиръ склада Варна, ул. Габровска 25 — до гарата

Винаги голѣмъ складъ отъ таблени, месингови кревати, пружини мивки, шкафчета и др. мебели.

Цени, качество и условия безъ конкуренция.

**Селянино, в. „Черноморска камбана“
Защитава твоитѣ интереси, свободи и права.**

Независимъ седмиченъ вестникъ,
Урежда редакционенъ комитетъ

Лбонаментъ: за година—70 л.; за 6 м-ца 40 л.;
чужбина 140 л.; Обявление:—по споразумение.
Адресъ: „Черноморска Камбана“
ул. Гургулута 30—Варна
Главенъ редакторъ: ИВ. ДИМИРЕВЪ

Ив. Димиревъ.

За хлѣба

Ето единъ въпросъ, за който никой нищо не е писалъ. Журналисти пишатъ за убийства и често за въпроси, които много малко интересуватъ читащата публика, но за спенулата, която се върши съ хлѣба, нито единъ редъ не сж писали.

Общественици, лидери на политически партии, погълнати всецѣло отъ партийни и лични интереси, не имъ остава време да пишатъ или нажатъ две думи противъ спенулата съ хлѣба, която се върши отъ житари, мелничари и хлѣбари—всички изобщо спенуланти, които следъ като купятъ на безценица житото отъ производителитъ, въ стремленцето си да реализиратъ по-големи печалби, ставатъ причина да поснжпнява хлѣба.

И нищо не е направено до сега, нито пъкъ виждаме желанце да се направи, за да може населението както тукъ, така и въ другитѣ градове да получи поевфтинъ хлѣбъ. Споредъ насъ, на първо време, за да се намали цената на хлѣ-

ба, трѣбва най-напредъ да се забрани спенулата, която вършатъ мелничари съ брашното, отъ която тѣ реализиратъ глѣсти печалби.

При това ще трѣбва да се тури край на досегашния начинъ на продаване хлѣба, като, продавайки се, той се тегли. Само тана, брѣз да се упражнява контрола, не ще ставатъ злоупотребления съ теглото на хлѣба, които нѣкоухлѣбари систематически вършатъ.

Нена хлѣба, повтаряме, да се тегли при продаването, както другитѣ съвестни продукти. Тана е въ Франция, Швейцария и др. културни страни, гдето е невъзможно да се спенулира съ съвестнитѣ продукти, както въ ориенталскитѣ държави.

Крайно време е настъпило, когато комисарството по прехраната ще трѣбва да се занимае съ този жизненъ въпросъ и направи необходимото да се продава хлѣба по-евтино, както бѣше презъ 1920, 1921, 1922 и 1923 год.

Обаче не малко българи сж чужденци въ отечеството ни. Тѣхнитѣ паспорти сж винаги въ джебовеѣ и въ всѣко критическо време сж готови даже съ аеропланъ да отлетятъ въ чужбина.

Чужденцитѣ не само обиратъ народа ни, не само спенулиратъ съ народния трудъ, но и сѣятъ страшна поквара въ мирно време, а презъ време на войната тѣ предателствуваха спрямо отечеството ни.

Българскиятъ селянинъ еднакво мрази и чужденцитѣ обирници, и българитѣ чужденци въ отечеството ни—дважъ по пакостни за него.

Сегашната управа отъ 5 години не взе никакви мѣрки противъ чужденцитѣ. Тѣ сж настанени вредъ—грабятъ съ ортачени съ влиятелни българи. Мѣрки трѣбва да се взематъ, но преди да се взематъ къмъ чужденцитѣ, то такива по-строги трѣбва да се взематъ противъ предателитѣ българи угодници на чужденцитѣ. А тѣхъ всѣки ги

знае—тѣ сж все отъ джинса на ония чорбаджии, които продаваха брата българинъ на паши и патриарси.

И. Д. Черкевъ
бившъ нар. представителъ.

У насъ не е така!

Нѣкъде далечъ въ ориента, въ царството на всесилния алахъ, имало много интересни порядки и наредби и още по-интересни закони, които ако голѣмитѣ държавници отъ културна Европа и Америка биха имали възможность да ги узнаятъ, биха допринесли много за своитѣ страни, като взематъ и тѣ теркъ отъ тѣхъ. Въ единъ крайморски градъ имало между многото дембелханета и учреждения и една полусрутена зграда, която наричали „Борса“, но нигде не пишело нито борса, нито за какво борса. Но все пакъ тамъ особено презъ есенята и началото на зимата имало най-много оживление и отъ тъмни зори се труपालъ народа и си носелъ берекетъ. Имено тукъ била и най-интересната наредба на тоя нѣкога цвѣтушъ градъ. Занасятъ си храната, идватъ единъ двама и повече контрольори или предприемачи; никой не ги разбира какви сж, а и никой не смѣе да запита и тѣ зачерпватъ една, та още една тенекия съ зърно. Отъ тамъ ти отивашъ предъ едно гише, гдето единъ или двама полу-грамотни пенсионери ше ти запишатъ бележка и ше поднесатъ тѣй нареченитѣ мостри на една елипсовидна маса. Отъ тукъ идва единъ жандаринъ, който те изпѣжда отъ вѣнъ единъ пармаклѣкъ и ти казва ти вече нѣмашъ работа тука. Следъ туй бие нѣкаква камбана и около масата се нареждатъ 5 — 6 угоени и самодоволни хора, които зграбватъ отъ тенекитѣ зърно и почватъ да го прехвърлятъ отъ ржка въ ржка, хвърлятъ единъ другиму по нѣколко зърна като че си играятъ. И въ сжщото време единъ човѣкъ, за когото казватъ че е чиновникъ, прочита името на бележката въ кутията и безъ много да му мисли, казва една цифра, напримѣръ 90. Господата около

масата го поглеждатъ недо-волно и единъ съ очила вика 70, другъ се обажда 71, другъ 72, четвърти 73, бутватъ се, никой повече не казва и чиновникд обявава, напр. Иванъ Стояновъ 73, и сграбва друга тенекия. Ако нѣкой отъ напѣдената публика се обади нѣщо да протестира, прашатъ жандарина да му внуши и да му напомни, че надъ, всички има единъ надписъ който не се вижда, но който всѣкой е длѣженъ да чете и гласи „Тука е така, кой ти е кривъ“ и още, че само тукъ могатъ да ставатъ сдѣлки съ зърнени храни.

Казвамъ на другаря си Пуйчо: слушай бе, какво си се умислилъ, че зима идва, че балтонъ нѣмашъ, че туй—онуй нѣмашъ. Ела бе, драги, вземи и Стойко, и Никола, ела да идемъ въ най-добрия магазинъ ше изпѣдимъ стопанина на вѣнъ. тукъ има общински чиновникъ, а ние ше повикаме единъ стражаръ и ше си изберемъ най-добри дрехи, балтони и каквото ни трѣбва, и ше кажемъ на стражара: ха открий ни борса.

Стражара ше каже каквато си иска цена, ако ше 1000, ако ше 2600, азъ ше кажа 20, ти 21, Стоянь 22, ше си намигнемъ, нѣма да има кой да наддава и ето че за 22 лв. и балтонъ, и дрехи, и всичко, а ако оня приятелъ, стопанина нѣщо мърмори, ша накарашъ стражара да му смръзи кръвта.

Разправятъ, че така било въ много отдалеченитѣ времена и то преди вѣкове, но ние можемъ да бждемъ много щастливи, че днесъ не е така, а ако нѣкой мисли, че и днесъ е така, ше му кажа: „у насъ е така, кой ти е кривъ“.

Очаквайте новогодишния брой на „Черноморска Камбана“ съ илюстриранъ календаръ

Печатница „Взаимность“ на Ив. Проиковъ — Варна.

Стопани: Ив. Димиревъ и Н. Кисимовъ.

Думи на единъ варненецъ Чужденцитѣ у насъ.

Робския духъ изглежда дълго не ше ни напусне. Наслоената съ вѣкове робска психология мжчно може да се привие въ душата на българина.

Ето кжде се крие дълбоката причина въ тачението на чужденцитѣ у насъ.

Разбира се, че къмъ тази основна причина трѣбва да се прибави и създаденото международно положение на България, у която до голѣма степенъ сж и ше останатъ сайбни чужденцитѣ, ше се тачи у нея волята на чужденцитѣ.

А какво неизмѣримо зло на насятъ тѣ на страната ни, мжчно би могло да се опише.

Не познавайки скруполи, не признавайки законитѣ на страната, освободени отъ данъци и задължения, чужденцитѣ въ продължение на нѣколко години се награвятъ и изнасятъ богатствата ни отъ страната

Положението.

У насъ

Следъ внесеното оживление въ изборитѣ за окр. съветници, политическия животъ въ страната е подъ знака на едно временно затишие.

Сговорътъ продължава да се разяжда отъ вътрешни несъгласия и борби.

Новия в. „Лъчъ“ на групата Цанковъ, Калфовъ и пр., не ше сгрѣе и стопи ледоветѣ въ сърцата на управляющитѣ, които и съ това си дѣло показватъ, че разлагането въ тѣхнитѣ редове е въ разгара си.

Нѣкои наивници вѣрваха че заемътъ като едно „крупно дѣло“ ще спомогне за задържане на сговора на власт.

По-скоро трѣбва да се каже, че той ще му послужи, за да слезе по-скоро отъ властѣта.

У нашитѣ съседи.

Турцитѣ крачатъ съ гигантски крачки къмъ прогреса. Не напразно единъ мой приятель твърде духовито казваше по случай въвеждане латинската азбука въ Турция;

— Глѣзъ си представямъ Ке-

Архивиздритъ. Жюкекети.

Журдато отъ обогатяване по старогръцкия откъс при варненския археологически музей.

А особено въ селата на нашия окръгъ, чето население отъ миналото столѣтие насамъ, вследствие на войнитѣ, както и следъ последнитѣ две злополучни такъва за нашето ялеме, принудително напуснало своитѣ родни огнища и намерило подслонъ и утѣху въ селища у мѣстното население, или пакъ основали нови такива, донесоха и запазиха своя народенъ обитъ и култура. И всичко това, което изразява бита и културата, както на еднитѣ, тъй и на другитѣ, представлява живъ интересъ за изучаването имъ въ етнографско отношение. Нанстина, ще те помисли, че това, за сега, е още рано, а не ще бжде далечъ времето, може би следъ половинъ вѣкъ, когато бждащото поколение ще се удивлява на миналата култура на своитѣ дѣди и прадѣди, както и ние днесъ се удивляваме напр. съ нотията (формата) на старитѣ жители въ града и нѣкои села въ окръга ни, тъй нареченитѣ гагаузи, съ тѣхнитѣ шалвари, пѣстри елечи, фесове и пр., които вече почти сж изгубени и замѣнени съ съвременната модна носия.

Като говоримъ за народнитѣ ириси, трѣбва да упоменемъ и останалитѣ други предмети употребявани въ домашния, религиозния и стопанския битъ на населението, които предмети, благодарение голѣмия напредѣкъ на съвременната техника и индустрия, постепенно се измѣстятъ отъ употреба. Тѣй щото дѣява се належаща нужда, щото всички тия предмети, тѣй тѣсно свързани съ културата, бита и живота на населението да бждатъ прибирани и съхранявани въ музей, които предмети за идущитѣ поколения ше представляватъ голѣмъ интересъ, какън стадине на развитието е правила човѣшката култура презъ разнитѣ епохи въ живота на народитѣ, които сж почти отъ предисторическия вѣкъ съ неговия камененъ

малъ Паша на деѣтъ метрови кокили хукналъ и гони цивилизацията.

Турския народъ преживѣва великия празникъ на стремеша къмъ съвършенство.

Ромѣнитѣ свалиха единъ тиранически режимъ на обирници, хайдуту и злодѣй. И тамъ е празникъ за народа, за ромѣнския народъ и за малцинствата, които имаха нещастие то да останатъ подъ ромѣнска власт. Дано тоя празникъ не се обърне въ още по-страшенъ день.

Сърбитѣ продължаватъ да ядатъ народитѣ, които туриха подъ лапитѣ на своята хегемония. Следъ Македония, сега е редъ на хърв. народъ, който днесъ пие чашата на отровата, която брата сърбинъ му понася.

Може би този е последния етапъ на развилнялата се шовинистическа сръбска клика.

Въ кръвта на македонца и хърватина може би ше се удави грандоманията на сърбина, за да изгрѣе зората на великата югославянска държава балкански-славянски шати.

и бронзовъ периодъ на културата замѣствани постепенно съ античния и класическия вѣкъ и ренесанса (възраждане), като най-последно дождаме до она култура, на която ние сме съвременници, но и тя, като всички други култури, ше остава своитѣ отпечатаци въ поколенията и ше отине въ вѣчността, за да бжде замѣстена отъ друга.

Ето защо, Варненскоо археологическо дружество горещо апелира къмъ населението въ окръга, да се проникне дълбоко отъ голѣмото значение за събиране на етнографски предмети, които сж излѣзли отъ употреба, и ги подари на археологически музей.

Накрай дружеството изказва гореща благодарностъ къмъ жителитѣ на селата: Николаевка, Козлуджа, Русларъ, Карахюсеинъ, и др. които подариха доста такива предмети

Дневни

Настоятелъ на вестника ни за окръга е Стоянъ Дечевъ, на когото молимъ абонатитѣ да му указватъ довърне и си изплащатъ абонаментитѣ.

Въ известни села на окръга се е появила холера по дворнитѣ птици съ голѣмъ процентъ на смъртностъ. Болестта е много заразителна, вследствие на което населението нека изпълнява препоръчанитѣ мѣрки отъ ветеринарнитѣ власти.

Препоръчване: винаги въ двора да се държи въ съответнитѣ водопойни сѣдове по 50% зеленъ камъкъ или 50% сѣрна киселина (зача).

Книжнина

Получи се въ редакцията библиотеката „РАПИЦА“ № 26 Корней — Сидъ. Трагедия въ 5 действия. Превелъ отъ френски Д. Зографовъ. Четвърто издание. Цена 12 лева. Издава „Акация“, ул. Витоша, 59.

Варненска стокова борса
Налична продажба 13 Декември 1928 година: Зимница —

Отъ новата 1929 год. в. „Черноморска Камбана“ встъпва въ четвъртата си годишнина.

По този случай в-ка ни ще излезе съ илюстриранъ календаръ.

Ценейки подкрепата на нашитѣ читатели, ние не преставаме да се мжчимъ, съ голѣмитѣ усилия които полагаме, да подобримъ вестника си въ всеко отношение.

Опряни на тази подкрепа, ние гледаме съ вѣра въ бждащото и ше работимъ презъ настоящата година съ още по-голѣмъ ентузиазъмъ за издигане на нашия в-къ на още по-голѣма висота.

Марийка Ст. Априлова

Иванъ Н. Николаевъ

се вѣнчаха на 16 декември т. год. въ историческата църква на с. Бояна — Софийско.

По този случай семейство Димиревъ поздравляватъ младоженцитѣ и родителитѣ имъ.

Българска привилегирована механико-ортопедическа фабрика на Братя М. П. ИЛЛЕВИ

Ортопедисти, ул. „Венелинъ“ № 12—14—София. Въ заведението, модерно технически обзаведено, се изработватъ гумени изкуствени крака, механически изкуствени ржце, корсети противъ гърбици, апарати за парализирани крака и ржце, машинки за изправяне криви на деца, бандажи за кила, коремни пояси за бременностъ, коремни операции и родилки и др. ортопедически изделия.

Въ хотелъ „ВЪЗРАЖДАНЕ“

София — ул. „Клементина“ № 48 срещу кооперативния театъръ, въ зданието на Ж. П. и Т. П. Съюзи има винаги чисти и ефтини легла, топли бани въ всеки етажъ и отлична прислуга.

Отъ съдържателитѣ.

кукурузъ — 19 вагона 505 — 450;
ечмикъ — 3 вагона 455-446

Срочни продажби

Зимница 10 тона — 597.50 лв.
100 кгр. : кюспе — тона;
сл. семе — 14 тона — 695 лв; къклица 15 т. до 350 лв.; ржжъ 15 т. до 550 лв.

Разписание на влаковетѣ отъ и за гара Варна.

Варна—София—8 ч. 15 м., 15

Младенъ Павловъ
бившъ Козлудуйски учителъ.

Четата на Христо Ботѣвъ

Девоиката каза на хаджи Йота да ме изпжди отъ двора. Стоянъ Заимовъ не излезе, Хаджийката ме хвана за салтамарката и ме изведе изъ двора, като заключи портата си следъ мене. Кжщата, въ която видѣхъ Стоянъ Заимовъ, бѣше едноетажна, съ стая отъ два прозорци, отъ гдето надничаше лично той. Въ двора имаше друга по-масивна кжша.

Предъ мисълта, че мога да бжда откритъ и издаденъ, решихъ да напусна градътъ. Отъ единъ козаръ, когото срещнахъ, узнахъ, че другаритѣ ми сж напуснали „Милинъ Камъкъ“, минали нагоре, при Павелча. и голѣма частъ отъ тѣхъ избити.

Сжшиятъ човѣкъ ми каза: „мисшо не ше можатъ да добиятъ другаритѣ ти отъ гражданитѣ и никакви пощощъ тѣ нѣма да имъ дадѣтъ, ше изгинатъ почти всички“. Следъ това той продължи разговорътъ си и каза: „бѣхъ въ черкова съ нѣколко граждани при освѣщаване змянето, съ което щѣхме да отидемъ на помощъ на четата, но всички се повърнаха, щомъ чука, че идва войска“.

Понеже не успѣхъ да се присѣдиня къмъ четата, нито можахъ да наѣря войводата да му дамъ прѣстена и му съобща какво съвършихъ въ Вратца, то азъ слѣзохъ отъ планината и поехъ друга пжтека, въ качихъ се на единъ много високъ връхъ при манастира „Св. Иванъ“, огледахъ се на четиритѣ страни и на северъ ми се лѣсна Дунава. . .

(Слѣва)